

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Måske er det netop sådan, at ved at vi lader de kunstnere, der kan klare sig selv, at vi ved at styrke markedet der, sørger for, at der er flere penge tilovers til de kunstnere, der ikke kan klare sig selv, dermed også de ikkeetablerede og den eksperimenterende kunst.

Og så vil jeg lige sige til fru Mette Frederiksen ...

Formanden:

Næ.

Jens Rohde (V):

Nej, det må jeg ikke, undskyld.

Det er alligevel utroligt, at man skal høre historier om Aqua heroppefra, når det er sådan noget musik, som kulturreliten altid har frasagt sig og ikke har brudt sig særlig meget om.

Det, jeg vil spørge fru Ester Larsen om, er, om man ikke netop sikrer det optimale armslængdeprincip ved, at man fokuserer på forholdet mellem skaber og bruger ved fradragsordningen, frem for, som Socialdemokratiet jo har foreslået, at skal man gennemføre det her, skal der være nogle, der vurderer, hvad der er god kunst, og hvad der ikke er god kunst, og hvem der er etableret nok til at have det. Vil den politik, som Socialdemokratiet fremfører, ikke netop sikre de etablerede i langt højere grad end den ordning, som regeringen lægger op til?

Formanden:

Jeg ved, at andre medlemmer af Præsidiet har påtalt den udvikling, der kan være en gang imellem under korte bemærkninger, at såkaldte støttespørgsmål kommer ind i debatten. Og jeg synes heller ikke, det er så morsomt.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal love for, kanonen kom frem.

Jeg beklager selvfølgelig også, at det let bliver noget med sundhedspolitik, når det nu er kulturpolitik, vi skulle drøfte. Men ting hænger jo sammen, vil jeg sige til fru Ester Larsen, og derfor er jeg nødt til at spørge: Hvor mange gange er det lige, at den nuværende regering har fundet henholdsvis den halvanden milliard og den halve milliard, som man skal bruge, siger man, til de ældre og til sygehusområdet?

Og hvorfor er det lige, at kunstnerne skal betale en så forholdsmæssig stor del af disse mange gange halvanden og en halv milliard?

Man kunne spørge sig, og jeg spørger fru Ester Larsen: Hvor mange udlån i et folkebibliotek skal der til for at finansiere en ny hofte?

Formanden:

Så er det fru Ester Larsen, og så har jeg foreløbig kun én tilbage, og det er fru Mette Frederiksen. Men der kan jo komme flere endnu.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er ikke tale om, at man i stedet for kulturbevillinger laver et skattefradrag for virksomhedskøbene. Det er sådan, at ud over de støtteordninger, vi har, så åbner man et større marked ved at give mulighed for kunst-køb til virksomheder.

Hr. Keld Albrechtsen har da meget ret i, at det jo er virksomhedens ejer, der bestemmer, for det er virksomhedens overskud, og det er virksomhedens ejer, der bestemmer, hvordan han vil bruge det overskud. Nu får han et incitament til at bruge det til at købe kunst og dermed være med til at give en ekstra støtte til kunstnerne. Desuden er det min klare overbevisning, at det vil en god virksomhedsejer altid gøre i et samspil med de ansatte; men selvfølgelig er det da virksomhedens penge, det ville da være tåbeligt at give indtryk af noget som helst andet.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt armslængdeprincippet ikke sikres bedre ved, at der er tale om en forbindelse direkte mellem kunstnerne og brugerne. Og det er en smuk gennemførelse af den hensigt, der hedder: Kunsten ud til folket.

Så bliver jeg stillet et meget snurrit spørgsmål om, hvor mange bogudlån der går på en ny hofte, og det er en regnear, som jeg ikke agter at give mig i kast med.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg fortsætter gerne diskussionen om Aquas og lignende kunstners rolle i den diskussion, vi har i dag, og hjælper derfor gerne fru Ester Larsen med forståelsen af, hvorfor det er relevant i denne her sammenhæng.

Det drejer sig jo ikke om, at vi skal yde kunstnerisk støtte til etablerede bands eller lignende kunstnere i dansk kulturpolitik. Det drejer sig lige præcis om, at vi skal understøtte det spire-